

Scholieren helpen gehandicapte kinderen

Deze zomer ging een groep scholieren naar Krakau om in een weeshuis te helpen met de verzorging van gehandicapte kinderen. Naast het in praktijk brengen van sociale vaardigheden was er tijd om kennis te maken met de historie en cultuur van Polen.

16-9-2007

Een van de deelneemsters maakte een reisverslag over deze werkvakantie, in toch wel bijzondere omstandigheden, van waaruit wij enkele stukjes publiceren.

Het tehuis maakt deel uit van een groter complex, er zit namelijk nog een bejaardentehuis bij en binnenkort zullen ze ook een afdeling openen voor gehandicapte meisjes. Van de buitenkant ziet het gebouw er slecht onderhouden uit, maar van de binnen kant is het wel iets beter geverfd. Het is in vrolijke kleuren geschilderd.

In het tehuis zitten jongens en mannen van 5 tot 40 jaar. Ze zijn ingedeeld op een afdeling op wat ze kunnen en hun leeftijd. Je hebt een afdeling waar de jongens bijna niets zelfstandig kunnen... Omdat ze vanuit zichzelf nauwelijks bewegen hebben ze ook nauwelijks spieren ... Ze konden niet praten maar gaven

door een lach aan dat ze het fijn vonden of door te gaan huilen dat ze het niet fijn vonden.

De eerste dag dat je zoiets ziet, moet je echt even aan de situatie wennen. Je ziet al die kinderen een beetje hangen in de bank en voor zich uit staren. Ze lijken in onze ogen zo een beperkt en dus saai en zielig leven te hebben. Maar als je zo over ze denkt hebben ze niets aan je. Je kunt beter proberen leuke dingen met ze te doen, want je ziet het aan hun gezicht dat ze het leuk vinden. En hierin zul je voldoening moeten vinden. Het leukste is als ze je na een paar dagen herkennen en vanuit zichzelf naar je toekomen.

Op de laatste dag kregen we een kort afscheidpraatje van de directrice. Ze bedankte ons en hoopte ons nog eens te zien. Ook kregen we van haar een informatie boekje (in het Pools) over het tehuis waar ook een internetsite

bij staat vermeld. Dit adres is
www.ceti.pl/~lanowa.

Auschwitz

De excursies waren onder andere naar Auschwitz. Deze dag heeft veel indruk gemaakt op mij.

De tegenstrijdigheid van de vrijheid waarmee wij er nu kunnen rondlopen, terwijl er zoveel mensen hier de grootste angsten van hun leven hebben doorgemaakt nog niet eens zo lang geleden. Ook was er een gebouw waarin foto's hingen van verschillende Joodse families voor de oorlog. Deze 2.500 foto's zijn na de oorlog in een kist gevonden en het is nog steeds de vraag waarom deze foto's net als andere dingen niet vernietigd zijn. Deze foto's doen je beseffen dat ieder mens die er is omgekomen in Auschwitz en in de oorlog een eigen leven had, een familie, een eigen persoonlijkheid. Dat is iets wat je altijd moet blijven

beseffen als het om zoveel overleden personen gaat.

Cheztochowa

Een andere dag gingen we naar Cheztochowa, dit is een bedevaart plaats waar mensen vanuit heel Polen en omstreken naar toe komen, om bijvoorbeeld voor een genezing te bidden. Het heilige beeld van Maria dat daar in de kathedraal staat, is ook wel bekend als de zwarte Madonna met twee schrammen op haar wang. Het was echt indrukwekkend om zoveel mensen te zien bidden.

Ik kan terug kijken op een zeer geslaagde reis die me dingen heeft geleerd en waarvan ik heb genoten.

dev.opusdei.org/nl-nl/article/scholieren-
helpen-gehandicapte-kinderen/
(7-8-2025)